

ΙΩ. Θ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΟΥ

καθηγητος της ιερᾶς Μουσικῆς ἐν τῇ Ριζαρδίῳ Σχολῇ, Διδασκαλεῖῳ,
Ἄρσακειῳ, Ἀμαλιεῖῳ, καὶ τῷ ΧΩλῇ.

Διευθυντος τῆς Βιζαντινῆς μουσικῆς Σχολῆς, τῆς ιδρυθείσης ὑπὸ τῆς ἐν Ἀθήναις
«Μουσικῆς Ἐταιρείας».
Ἐπινεύσει τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Η ΜΙΚΡΑ ΚΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Ως θυμίαμα λιβάνου καθαρίς ἐνάπερ Τον
Ζῆθον ἐν μέσῳ ἀρωμάτων εἰς τὸν ἀγιον ναόν Τον.
ΣΟΥΤΙΔΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΠΑΡΑ ΤΩ. ΕΚΔΟΤΗ. ΣΠ. ΚΟΥΣΟΥΔΑΙΝΟΙ
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ | ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΩΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ

Ψαλλομένου ἐν πάσῃ περιστάσει καὶ θλίψει ψυχῆς.

Ποίμα Θεοσπορίκτου Μοναχοῦ, κατ' ἄλλους δέ, Θεοφάνους.

Ἐνδογήσαντος τοῦ ιερέως ἀραγιρώνεται δύναμις.

Κύριε εἰσάκουσσον τῆς προσευχῆς μου,

φαίμ. 142, καὶ εὐθὺς τόδε.

πάχος Δ'. ⁵ *

Θεού οὐτοῦ οὐτοῦ καὶ εἰ περιφένει τοι μην εἰ λόγοι

μηνούς οὐτοῦ γόμενος εἰν οὐτοῦ μην τοι Κύριε

εἰ οὐ οὐτοῦ ⁶ *

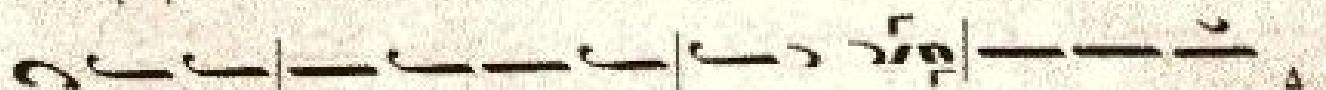
(τετράχις)

Την Θεού τοῦ οὐτοῦ καὶ οὐτοῦ εἰ τε νῦν προσέδραμα μεν

α μην τοι λοι οὐτοῦ καὶ τοι πεινούτοι καὶ προσπεινούτοι

εἰ μην τοι οὐτοῦ καὶ οὐτοῦ ζον τοις εἰσεῖσα καὶ θοντού τοι ζητούτοι

οντος τον θεον αποτελεσθειν την αποκαταστασιν

Διπλοις να θεος η θεον εφη μην σπλαχνισθειν αποτελεσθειν

α πολλοι λαοι μη εθελειν πολλη θεους πιστειν αποτελεσθειν

α πολλοι λαοι μη εθελειν πολλη θεους πιστειν αποτελεσθειν

ων τη μητη α ποστρεψθειν σους δους λους και νους Σε γαρ

αποτελεσθειν την αποτελεσθειν την αποτελεσθειν

Δοξα και νοην.

οντος τον θεον αποτελεσθειν την αποτελεσθειν

οντος τον θεον αποτελεσθειν την αποτελεσθειν

αποτελεσθειν την αποτελεσθειν την αποτελεσθειν

Τὸν Ν. φαλμὸν καὶ εὐθὺς φαλλομέν τόνδε τὸν κανόνα.

Φδὴ Α'. ἥχος πλ. δ' δ Εἰρημός. δ

Γ γραν ὅ . ὅε εν σας ω σει ἔγ. φαν δ καὶ την
 αι γν πτι : αν δ μο χθη δε : αν ὅι α εν γων δ
 ο Ι ερα η λε της α νε 60 α κ τω λυ
 τρω τη καὶ Θε ω τ μων α σω μεν

Τπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πολ λοις συ νε χο ο με νος πει φα σμοις δ προς Σε
 Πα θων με τα φα ατ του σι προσ 60 λαι πολ λης
 κα τα φε εν γω δ σω τη φε : αν ε πι ζη των δ
 α θο μι : ας εμ πι πλωω σαι μου την ψυ χην
 ω Μη τερ του λο γου και Παρ θε ε νε κ των ὅν σχε
 ει φη νευ σον Κο φη τη γα λη η νη τη του νε
 ρων και δει νων με ὅι α σω σον
 ου και θε εν Σου Πα να μω με

וְיַעֲשֵׂה כָּל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל כָּל־יְמֵי־בָּנָיו

Σω τη ρα τε κεν ου ταν Σε και θε ου δι και

πω Πλαθ θε ε νε λυ τρω θη η ναι με των δει ναιν Σοτ

— ۲ —

MEAS. NAME. TRADE. QTY. MEAS. OF. MEAS. TRADE. QTY.

تَعْلِمُونَ

وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِ مِنْ أَنْتَ إِنْ تَرَكْنِي

Νο ογκ ρα το σω ω ρα ραι την ψυ χην ε πε

EXO EXY YG Oct Et ac 9 xat πδο νοι φι ας της πει φα

سِنْتِنِيل

Σου Ρ α Σι ω gov με γη Θε ο μη γ ΤΟΥ Σε ως

α γα θη α γα θη τε λο γεν τοι α

·Ωδὴ Γ'. δε εἰρημὸς ἦχος πλ. δ'. ἢ

Ου ρε νι ας α ψι δος ε σα φουρ γε Κυ ρι

46 *Journal of the American Mathematical Society* 19(2006)

Εγώ ούτι την εγκληματική σε ένα μη τοπική Συμμετοχή

γεν γν τορ λιαρ θε γε Σο με κυ

με ω σον εν τη α γα α πη τη ση **Δ** των ε φε
θερ γη σον πρες τον λι με ε να τον σον των α γα

των η α **χρ** της **Δ** των πι στων το στη φη μα
θων η αι τι α των πι στων το στη φη μα

μο ο νε φε λαν θρω πε
μο ο γη πα νυ μην τε **Δ**

I κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κου τα ρα
Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων αι τι

κου **Δ** και της α θυ μι ας την ζα λην δι α σκε δα
ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον πα σιν α να

σαι μου **Δ** Συ γαρ θε ο νυν φε τον αρ χη γον της γα
θλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι ως δυ να τος εν :

λη γης **Δ** τον Χρι στον ε κυ η σας μο ο γη
σχυ τον Χρι στον κυ η σα σα μο ο γη

πα να χραν τε **Δ**

Χα λε παις αρ φε στι αις και νο γε σον πα θε

τον θεόν εἰς ταύτην με μω. Παρόθε περί τον Συμμόντον
 η θησαυρούν : αὐταὶ ταῦτα γαρ διατίθενται νεκροῖς
 πηγαὶ γενναῖς σχετικοῖς θησαυροῖς πανταῖς μων με
 τον οὐ αὐταὶ πανταῖς τον
 διατίθενται τον θησαυρούν

δι

τον οὐ αὐταὶ πανταῖς τον θησαυρούν
 θεοῖς οὐ τον θεοῖς πανταῖς τον θεοῖς οὐ εἰς Σε κατα
 φευγοῦ μεν διατίθενται τον θεοῖς κατα προστασίαν

Επιπλέοντες εν τούτοις μεν αὐτοῖς πανταῖς θεοῖς

οὐ τον θεοῖς πιπλέοντες μεν κατα προστασίαν πανταῖς

κατα καταστάσιαν κατα πανταῖς αὐτοῖς προστασίαν πανταῖς

γενναῖς
 οὐ

τον

Τεριὺς, ἐλέησον ἡμᾶς· χρός Κύριε ἐλέησον εἰ· μετὰ τὴν ἐκφωνησιν
ἀναγινώσκεται τόδε τὸ κοντάκιον·

Πρεσβεία θερμή, καὶ τείχις ἀπροπράχυτον, ἐλέους πηγή, τοῦ κό-
σμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν Σοι· Θεοτόκε Δέσποινα πρόφθασον,
καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, θι μόνη ταχέως ποιοστατεύουσα.

Ωδὴ Δ'. δι εἰρημός. δ

Εἰ τα κῆ κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι
Των πα θων μου τον τα ρα χον η τον κυ θερ νη

α; Σου το μυ στη ρι ον ♡ κα τε νο η σα τα ερ γα
την τε κου σα Κυ ρι ον και τον κλην ὅω να κα τεν να

Σου και ε ὁ ἔα σα Σου την θε ο ο τη η σα δ
τον των ε μων πταισμα των θε ο νυ υμ. φε ευ τε

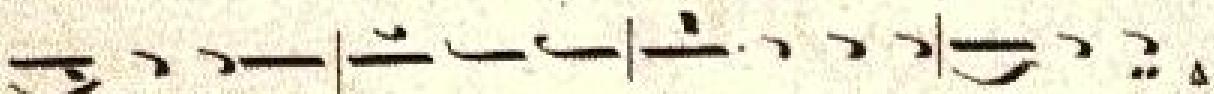
Εὔσπλαγχνίας τὴν ἀβύσσον ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι
ἢ τὸν εὔσπλαγχνὸν κυήσασα, καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὄμνούντων Σε.

Ἀπολαύοντες Πάναγνε, τῶν σῶν διωρημάτων εὐχαριστήριον, ἀνα-
μέλπομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντες Σε Θεομήτορα.

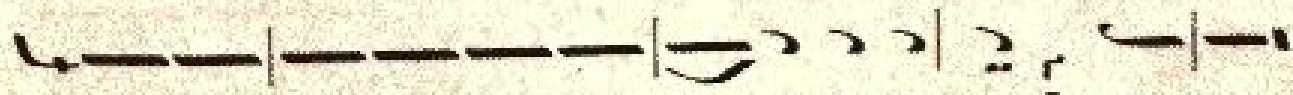
Ἐπὶ κλίνης ὁδύντης μου καὶ τῆς ἀρρωστίας κατακειμένῳ μοι, ως
φιλαγαθὸς βοήθησον, Θεοτόκε μόνε ἀειπάρθενε.

Οι ἐλπίδα καὶ στήριγμα, καὶ τῆς σωτηρίας τείχος ἀκράδαντον, κε-
κτημένοι Σε πανύμνητε, δυσχερεῖας πάσσος ἐκλυτρούμεθα.

Ωδὴ Ε'. δι εἰρημός. δ

Ἐμ πλη σον α γνη εν φρο συ ντη την καρ δι αν μου ♡

την σγη α κη σε τον δι ὅση ου σα γα οαν δι της ευ

—α|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

Φησιν ου νησιν η γένη νησιν εαν τον αι αι τι ι ον δι

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

Λυ τρωσαι η μακις εκ κιν διν νων θεος ο νυκι φευ τε 9

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

η αι ω νι, αν τε κου σα λυ τρωσιν δι και την ει

—α|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

ρη η νην την παν τα νουν . ο περ ε ε χουου σαν δι

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

Λυ σαι την αχ λυν των πται σμα των μου θεος ο νυκι φε 9

+ Ι α σαι α γυν των πα θων μου την α σθε νει αν

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

τω φω τι σμω της σης λαμ προ ο τη η τος δι η φως

ε πι σκο πης Σου α ξι ω ω σα α σα και την

—α|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

τε κου ου σα το θει ον και προ αι ω ω νι ι ον δι

ν γει ει αν

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

τη πρε σθει α σου πα φα α σχου μου

·Ωδὴ ΣΤ· δε εἰρυμός. δι

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

Την δε η σιν εκ χεω προς Κυριον και Αυ

Θα νι του και της φθο φας ως ε σω σεν ε αν

—τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—|τί—

τω α παγ γε λωω μου τας θλιψεις δι ο τι κα κων

τον εκ δε δω κως τω θε νι τω την τη φθο φα

τι ψυ χη μου ε πλη σθη η και η ζω η μου τω Α
και θα να τω μου φυ σιν και τα σχε θει σαν Παρ θε

ον προ στη γι ε σε και οε α μαι αε Ι ω ναε
νε θε σω πη σον τον Κυ βε ον Σου και Γι ον

Εκ φθο ρας ο θε ος με α να γα γε ττε εγ ρων κα κουρ γι ας με ρυ σα σθε

· | ἀ | τ | ε | τ | σ | ε | τ | ε | τ | ε |
 Πέτρος στα τιν Σε της ζωής της ε πι στα μας καὶ φροντίδες
 Ως τειχος καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις
 Εν κληρονομίαν καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις καταφύγεις

ραν α σφι χεστα α την Παρ θε νε **¶** των πει ρα σμων ει
χων σε παν τε λη η σω τη ρι αγ και πλα τυ σμον εν
ε στιν ε α σις τη σαρ κι μου αλλ γ Θε ον και

ε λαν νου σα δι και δε ο μας δι α παν τος δι ex φθο γαλ λο με θα ω Δε σποι να και νυν η μας των πα κι ε ε ε ε Σου δε ο μας της α γα θης εκ φθο

ρας των πα θων μου ὅν σθη ναι με
θων και κιν ὅν νων δι α σω σου
ρας νο ση μι των α να στη σου

Α γραν τε η ὁι α λο γου τον λο γου α νερ μη
 νεν τως επ ε σχα των των η με ρων τε κου ου σα δη
 δη σω πη σον ως ε χουου σα μη τοι κην παρ ρη σι
 α α αν

Ο ιερεὺς μυημονεύει. Μετὰ δὲ τὴν ίερόνησιν Κοντάκιον. Προστάσια τῶν Χριστιανῶν εἰτα ίεντότητός μου καὶ εὐθὺς τὸ προχείμανον.

Μνη σθη το ματι του ο νο μα τος Σου εν πα ση
 γε νε α και γε νε α

Ιερεὺς Εὐαγγελιον
Χορός. Δόξα Πατρι.

Πάτερ Λόγε πνεῦμα τριάς ή ἐν Μοναδι. ἔξαλιψον τὰ πλήθη τῶν
ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῇ Θιατόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός . . . τὸ ἀνόμημα μου.

Ολην ἀποθέμενοι

Μὴ καταπιστιύσῃς με, ἀνθρωπίνη προτασίᾳ, Παναγία Δέσποινα,
ἄλλα δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου Σου. Θλιψίς γὰρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύ-
ναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπτην οὐ κάκτημαι, οὐδὲ ποῦ

προσφύγω ὁ θεοίος. Πάντοθεν πολεμούμενος καὶ περιμνθίσκων οὐκ ἔχω
πλὴν Σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστάτεις τῶν πιστῶν, μή
μου παρίστης τὴν δέσησιν· τὸ συμφέρον ποίησον.

Δ

Οὐ δεις πρό στρε γων ε πι Σοι κα τη σχυτι με γος

α πο Σου εκ πο ρεν ε ται κα γην Παρ θε νε Θε ε

ετο κε καλι κι ται ται την χα α ριν κα λαμ

ειν νει το ὅω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη τ. οε

ει οι οις

κα τα δο λη των θη δο με ε νων α παλ λα

γη των α σθε νουν των υ παρ χου σκ Θε ο το ο κε

παρ θε νε κω ζε πο λην και λα ον των πο λε

μου με νων η ει ρη η νη κτων γει με ζε με νων

τη γα λη η νη πη πη προ στα σι α των πι
στω ω ω ων

Ιερεύς Σωσον δ θεός χαρός Κύριε ἐλέκτον (6). Ιερεύς Ελέσι και
οίκτιρμοις.

Ωδὴ Ζ'. δ ειρυμός.

Οι εκ της Ι ου δαι ας κα ταν τη γεν τε
παι αι δες εν Βα δι λωω νι πο τε κι τη πι στει
της τρι α δος την φλο γα της κα μι ι νου κα τε πα

τη σαν ψαλλοντες δι ο των πα τε ερων η μων

Θε ας εν λο γη τοι ει

Την η μων σω τη βι αν ως τι θε λη σας Σω

Θε λη την του ε λε συς εν ε γεν νη σας Μη

τερ οι κο νο μη σα σθαι κι εν μη τρα της Ιλαρ θε νου
τερ αγ νη δι σω πη εν ερη σθη ναι των πτωτι συρ των

νε δειξας ο των πα τε ε βων η μων ο Θε ος
γα ζον τας

εν λο γη τοις ει

Θτ. σαν ρον σω τη βι ας και πη γην αφ θαρ σι
Ασ θε γει ας σω μα των και ψυ χων αρ φω στι

ας την Σε κυ η σα σαν Χε και πυρ γου ας φα λει ας
ας Θε ο γεν ντ, τοι α των πο θω προ σι ον των

—
xai θu ρay με τα νοι αι ας δι τοις χραιν γα ζου αιν
τη σκε πη σου τη θει ει α θε ρα πεν ειν α

ε θει ξαξ ο των πα τε ε ρων η μων ο θε
ξι α ερν η των Σω τη η εα Χει στον η

ος εν λο γη τος ει
αιν α πο τε και σα

·Ωδὴ Ή. ὁ εἰρυδές

Τον βα σι λε α των ου βα γων ον ο μνου σι στρα
Τους βο η θει ας της πα βα σου δε ο με γους μη

τι αι αι των αγ γε ε λων υ μνει τε **δι** και υ πε ρυ
πα ρι : θης Παρ θε ε νε υ μνουντας και υ πε ρυ

ψου τε εις παν τας τους αι ω νας
ψουν τας Σε Κε ρη εις αι ω νας

Των α μα των το δα ψι λες ε πι χε εις τοις
+ Τας α σθε νει ας τας της ψυ χης ε α τρεν εις και
Των πει ρα σμων Συ τας προσ δο λας εκ δι ω κεις και

πι στω ως Σε υ μνου ου σι Παρ θε νε **δι** και υ περ
σαρ ρι ος τας ο δον υ νας Παρ θε νε ε να σε
πα θοι ων τας ε ρι ο δους Παρ θε νε ο θευ Σε

υ ψου σι τον α φραστον Σου το κον
δο ζα ζω την Κε χα ρι τω με νην
υ μνου μεν εις παν τας τους αι ω νας

‘Ωδὴ Θ’. ὁ εἰρυδὸς **δι**

Κε ρι ως Θε ο το κον Σε ο μο λο γου μεν
Ρο γη μου των δα κρου ων μη α πο ποι η στα
+ Χα φας μου την καρ δι αν πλη φω σον Παρ θε νε
Λι μην και προ στα σι ζα των Σοι προς φευ γου των

οι δι α Σου σε σω σμε ε νει Πα να χραν τε **δι**
η τον παν τας εκ προ σω ω που παν δα κρυ ον
η της γα φας δε ξα υε ε νη το πλη φω μη
γε νου Παρ θε νε και τει ει γης α κρα δαν τον

συν α τω μα τοις χο ρει αις Σε με γα λυ υ
 η φη ρη ρο τα Παρ θε νε Χρι στον κυ τη γ
 της α μαρ τι αι την λυ πην ε ξα φα νι ι
 και τα ρου γη τε και σκε πη και α γαλ λι ι

۱۷۲

40 0v TX
TX x TX
TX x TX
x x TX

A page from an antique Greek manuscript. The top half features musical notation using neumes on four-line red staves. The bottom half contains text in a formal, archaic Greek script, likely the Koine or a specific liturgical dialect. The text is arranged in two columns. The first column includes the words: Φω το; Σου ταις α κτι σι λαμ προ νον Πλας θε νε Σε. The second column includes: Κα κω σε ω; εν το πω τω της α σθε νει ας. The entire page is framed by a decorative border.

το ζε φε βον της α γνοι οι ας δι ω κου σα δι τους
τα πει νω θεν τα Πλα θι ε νε θε ρα πει σον εξ

εὐ σε βῶς Θεοὶ οὐ τοι κον δῆ Σε κα ταῖ γε εἰ λο

QV 725

Καὶ εὐθὺς τάδε τὰ μεγαλυνόμενα τοῦ ιερέως θυμιῶντος.

“Δξιόν ίστιν ως ἀληθῶς μακαρίζειν Σε τὴν Θεοτόκον τὴν ἀειμακαρίσταν καὶ παναμεμητόν καὶ μητέρα τοῦ θεοῦ ἡμῶν

5

Την τι μι ω τε ε ραν των χε ρου δικι και εν
Την υ ψη λο τε ε ραν τον ου ρα νων και και
Δε σποι να και μη η τερ του λυ τρω του οε ξαι

δο ξο τε ε ε ραν δι α συγ κρι ι τως των Σε ρα φημ δι
Θα φω τε ε ε ραν λαρ πη δο ο νων η λι α κων
και ρα κλη η η σεις α να ξι ε αν σων οι κε των

την α δι α φθο ο ρως Θε ον λο γον τε κου ου
την λυ τρω σα με ε νην η μας εκ πη και τα α
ι να με σι τε εν σης προς του εκ Σου τε γθε εν

σαν ι την ον τως Θε ο το κον Σε με γα λυ νο μεν δι
ρας την οε σποι νων του κο σμου ν μνοις τι μη σω μεν

τα ω Δε σποι να του κοσμου γε νου με σι τρι α δι

‘Από των πολλών μου άμερτιών, α σθε, νε το σω μα
άσθεντ μου και η ψυχή. Πρός Σι καταφεύγω τὴν καχαριτωμένην, ἐλπίς
ἀπελπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Ψαλλομεν προθύμως Σοι τὴν φύσην, νυν τη πα νυ μη τω
Θιοτόκω χαρμονικώς. Μετὰ τοῦ Ηροδρόμου και πάντων τῶν ἀγίων,

διστώπει Θιοτόκε του οι κτει ρη η εαι η μας

‘Αλλα τὰ χιλη τῶν ἀσειδῶν τῶν μὴ προσκυνούντων τὴν εἰκόνα
Σου τὴν σεπτάν. τὴν ιστορηθείσαν ὅπο τοῦ ‘Αποστόλου Λουκᾶ ιρω-
τάτου τὴν οδηγήτριαν.

Πάσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαι, Πρόδρομε Κυρίου Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, ἀγιοι πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν

וְיַעֲשֵׂה תְּבִשֵּׁת אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיַעֲשֵׂה
בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל תְּבִשֵּׁת אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

Ἄγιος ὁ Θεός· ὅτι Σοῦ· μεθ' ὃ ταῦτα τὰ ἔχαποστειλάσθια·

Ἡροες ΙV. 77

بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ بَلْ

A πο στο λοτ εχ πε πε α τω ω εν ενν α θοι

جَنَاحَةَ دَرَجَةَ مَكْرِيَةَ وَبَلْكَرْبَرَةَ

χαὶ Συ Πι ε χαὶ ς Θε ε ε ε ιον πι πι ια

ବେ ମୁଦୁ ବୁ ତୋ ମ୍ୟେନ୍ ମୁ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ο γὰς κα σμος τῶν αγ γε ε λω ων δι τῶν θλις δο
Και Σε με σι τατ αν ε ε γω ω προς τον οι

με ε νων η χα α ρα **η** Χριστι α νων η προ στι α
λα ανθρωποι αν ανθρωποι διανυσσε προστι α

¶ Παρ θε νε μη τη η ηρ Κυ οι ει συ η
εκ ει νε πι ον τη ε αν Αγ γε ε ε λων

αντίλα βουρουνικόν πονοκεντρίνην των αιών
παραπολικόν Σε εΠαρθενείαν βοηθητικόν

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

מִתְּבָאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִתְּבָאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

—**τ**α **τ**α **τ**α **ν**ο **η** **τ**α **τ**ον **θ**α **α** **α** **α** **π**ως **γ**α **λ**ου **γ**εις

תְּמִימָנָה + תְּמִימָנָה

תְּאֵלָהָה אֶלְעָזָר תְּאֵלָהָה אֶלְעָזָר תְּאֵלָהָה אֶלְעָזָר

καὶ Ἀπόλλωνας

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ

Ποίημα τοῦ βασιλέως Θεοδώρου Δούκος, τοῦ Λασκάρεως.

Θεὸς Κύριος· Τῇ Θεοτόκῳ· Οὐ σιωπήσομεν.

Ἐλησάρ με ὁ Θεὸς. φαλ. ρ'.

Ωδὴ Α'. ἡχος πλ. δ'. διάτονος

Ἄρ μα τη λα την Φα σκ ω ε βι θι σε τε σα
τουρ γου σα πο τε Μω σκ ε κη ρα έδος σταυ βο τη πως
πληξα σα και ὅι ε λου σα θι λασσαν δι Ι σσα τη ἐσ φυ
γα δα πε ζου ε ὅι την ὅι ε σω σεν ας μα τω Θε
ω ω α να μελ που τα δι

Ὑπεραγία Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Των λυ πη βων ε πα γω γηι χει μα ζου πι την

τοι πει γην μου ψυ χρν και συμ φο βων νε ψη την ε μην
 και λυ πτουσι καρ οι αν θε ο μη φευ τε δι αλλη η φως τε
 το και α το θει ον και προ αι ω νι ον δι λαρ φων
 μοι το φω ως το χαρ μο συ νον

Εξ α με τρη των α γαγ και θλι ψε ων και
 εξ εγ θρων δι εμε νων και συμ φο βων βι ον λυ τρω θεικ
 πα να γραν τε τη κρα ται α δι να μει Σου δι α νυ μην
 με γα λυ νω την α με τρον Σου συμ πα θει αν δι και
 την εις ε με ε Σου πα ρα κλη σιν δι

Νυν πε ποι θως ε πι τρη την σην και τε φυ γην αν
 τε ε λη φευ κρα ται αν και προς την ση την σκε ε πην ο λο
 φυ γης ε σηα μεν και γο νυ κλι νω Δε σποι να δι και θρη

νοι και στε να ζω μη με πα φι θηκ τον α θηι ον δι

των Χρι στι α μων το κα τα φι γι ον

Ου σι ω πη σω του βι αν τρα νο τα τα τα

με γα λει α τα σα ει μη γαρ Συ Κο φη παν το τε προ

εστα σο υ περ ε μου πρε σθει ου σα δι τω γι ω

και Θε ω Σου τις εκ το σου του με κλυ δω νος και δει

νων κιν δι υ μων εδ φι σα το δι

•Ωδὴ Γ.

Ούρανιας άψιδος Ιδια σελ. 6.

δι Α πο φη σας εκ πα αν των ο δι υη φως κρε ζω

Σοι δι προ φθα σον θερ μη προ στα σι ε α και στην δι

η θει αν δος μει τω δου λω Σου δι τω τα πει νω και α θηι

ε ω τω την σην αν τι λη φεν ε πι ζη του ουντι θερ μως δι

Ε θαν μα στω σας ο ον τως νυν επ' ε μας Δεσποινα

τας ευ ερ γε αι ας Σου χο φη και τα ε λε ηΣουδη

ο θευ δο ξα ζω Σε και α νυ μνω και γε πατε φω η

την πολ λην και α με τρον κτη η δε μο νι αν Σου δη

Κα ται γις με χει μα α ζει των συμ φο φων Δεσποινα

και τιν λυ πη φων τοι κυ με αι και τα πον τι ζου

σιν δη αλ λα προ φθα σα σα χει φε μο δος βο η

θει ας η η θερ μη αν τι λη φις και αι προ στα

σι α μου

δη

Α λη θη θε ο το κον ο μο λο γω Δεσποινα

Σε την του θε να του το κρα α τος ε ξα φα νι σα σανδη

ως γιαρ φη τι ζω ας εκ των δε φυλων του θε να του η

προς ζωήν αὐτοῦ γὰρ γένες εἰς τὸν μέρον σαν ταῦτα

Διάδοσσιν εἰλ. 8. Ἐπιβλέψον εἰλ. 8

Αἴτησις. Καθισμά, Πρεσβεία Θερμή χύμα.

Ωδὴ Δ.

Συμμονή σχυτού Κυρίου. Συμμονή καὶ ὀντομονή Συμμονή

οὐ μονή Συμμονή καὶ γαλλική οὐ μονή Πατρικούς κολπονομονής

μονή πονηρού καὶ τριτην μεταπονητικού πτωχού αντιτίτηση

ψαλμούς Διοσκύρου των προφητῶν Αἴτησις Σοι καρπού

γαλλική την ὀντομονή Συμμονή ξανθού θερμού περιτίτηση

Κατηπονήσις πονηρού καὶ ληστής εν φύτευσι της ληστής πονηρού

φύτευσι της ληστής πονηρού δεκατομονή θερμού μονής εξωθόνη

η θερμή θλιψία του βίου καὶ ζαλίας οἱ μονήσιοι καὶ θερμοί

νοσομονή εἰς Σεμινάριον εἰς ζωήν καὶ θερμού καὶ καυτήν

καὶ θλιψίαν καὶ προστρέψην την τέλειαν Σου των σον μετατίτηση

τον πότε τα μονού τον γλυκόν καὶ πόνον του εἰς λέγει Σου
τον πλούτον σι : αἰς δέως ρε αἰς δέρο σι σαν τα την πάντα να θλι
ε αν καὶ τα πει την δή πα να γνέψυ χην μου των συμ φο
ρων καὶ των θλιψεων δή κα μι νω φλογίσθει σαν με
γα λο νω καρπού τω δή καὶ προσστρέχω τη σκέψη πη Σου
σω σο με δή

Σε την α γνήν Σε την Πλατ. Θε νον καὶ α σπιλού δή μο
ντήν φε ε πω τει χρέα προσ μα χη τον κα τα φυ γην σκέ
πην κρα ται κα δή ο πλον σω τη φε ας μη με πα ρε δην
τον α σω τον δή ελ πιε α πηλ πι συν νον α σθε νωντην
μα χε α θλι βο με νον χα φε κατ αν τι λη φε δή
Πλατ. ε ξει πειν σου κα τα ξε αν δη μη σε ματ τους α

με ε τρούς οι κτιριούς μεν ω Δε σποις να τους τρέψεις ε μην πάν το τε

ψυχήν οσι νας πυρού μενην ως ο δωρε πε φε δρόσισι ταν

τασθι αλλι ω της σης προ νοι τας και της εν ερ γε οι

ας της α φθο νως αν τας παρα πη λαν σα

Ωδὴ Ε.

Ι να τι με α πω ω σω α πο του προ σω που

Σου το φας το α διν τον δι και ε και λυ φε ε με το αλ

λοτρι ον σκο τος τον δειλαι ον δι αλλι ε πι στρε φον με

και προς το φας των εν το λω αν Σου δι τας ο δους μου

και τεν θυ νον δε ε ο ο ματι

Ευ χα ρι στως βο ο ω Σοι χαι ρε Μη τρο παρ θε

νε ε χαι ρε θε ο νυκ φε δι χαι ρε θε ε α σκε ε πη χαι

— ६ —

οε ο πλού καὶ τει χος α πορ θη τον δι χαὶ οε προστα σι

α και βο τι θε και σω τη ρι : α δι των εις Σε προ

— | ְ ְ — | ְ ְ ְ ְ | ְ
אָתָּה יְהוָה אֱלֹהִים לְכָל־עַמִּים

Οι μὲν σουν τες οἱ πατέρες αὐτῶν βέβαιοι μηδέποτε οὐταντούς.

— ۲۷ —

Α πο ποι στης α να αγ κης θλι ψε ως και να σου και

אָמַרְתִּי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהִים
אֲלֵיכָא כְּבָדָלָה בְּבָדָלָה

Ωδὴ ΣΤ'.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και Αυ
τω α παγ γε λω ω μου τας Θλιψεις ο τι και καινη η φυ
γγι μου ε πληρωθη και η ζω η μου τω Α δη προ πριγ γι
τε και δε α ματως Ι ω νυξ Λ εκ φθο ρας ο Θε ος
με α να για γι

وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِمْ إِذْ أَخْرَجْنَاهُمْ وَلَمْ يَرْجِعْ إِلَيْهِمْ إِذْ أَخْرَجْنَاهُمْ

Τα νεα ε φη των λυ πη βων ε και λυ φαν την ε θει

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ حَسْنَاتِهِ فَلَا يُمْلَأُ بِهَا وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ سُوءِهِ فَلَا يُمْلَأُ بِهِ

αν μου ψυ χρη νη και καρ δι αν και σκο τα συγγε ει τεσ ει

σι μοι Κορινθίαν γέννησεν τα σασάρια τοις πατέρεσσι την

α πε λα σον ταν τα μα κραν **δ** τη ει πνευ σει της θει

וְיַעֲשֵׂה כֵּן כַּאֲשֶׁר צִוָּה לְךָ מֶלֶךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

ας πρε σθει ας Σου

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Παραπάνω από την περιοχή της Αιγαίου θα πρέπει να προστατεύεται η περιοχή της Καρπάθου.

17. *U. S. Fish Commission, 1881-1887, 1888-1890*

σων : α τρο ον Σε γις νω σκω και παν τε. λη συν τριμ μοντου

— २५४ —

Θα γελ του και πο τα μογ της ζω γις α γε ζαγ την τον

— 2 —

卷之三

卷之三

ξει αν αν τι λη ψει

1. *Chlorophytum comosum* (L.) Willd. (Liliaceae)

وَمَنْ يَرِدْ فَلْيَرِدْ وَمَنْ يَرِدْ فَلْيَرِدْ

Οὐ κρύψεις τοι πάντα Σου τον βίον θεον του εἰς λαούς κατέτηνεν

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنْ حَسْنَاتِهِ فَلَا يُؤْمِنُ

POP. CITY TOWN & TOWNSHIP, AND THE NUMBER OF HOUSEHOLDS.

την α εν να ον ον τως της προς ε με σιν πα θει ας

Σου Δε σπόι να δι αλλ α πα σιν ο μο λο γω **Δ** και

βο ω και κη ρυτ τω και φθεγ γο μαι **δι**

Ε κυ ο ο κλω σαν αι του βι ον μου ζα λαι ω σπερ

με λισ σαι κη δι ον Παρ θε νε δι και την ε μην κα

τα σγου σαι καρ δι κν κα τα τι τρω σκου σι δε λει των

δι λισ ων δι αλλ ευ ροι με Σε δο η θον **Δ** και προ

στα την και δι στην Πα να χραν τε **δι**

Διασωσον σελ. 8. — 'Επιβλεψον πελ. 8. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.
Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου. 'Ιησεύς. Εὐαγγέλιον. χαρός. Δοξα.
Πατέρ λόγι. . . . και νῦν. ταῖς τῇ Θεοτόκου. Ελέησον με. . . . Μὴ
καταπιστεύσου με. . . . Οὐδεὶς πρωτερεχων. . . . Μεταβολή. . . . Ιησεύς.
Σῶσον ο Θεός. χαρός. Κύριε εἰληπτον ιη. 'Ιησεύς. Ελεει και σικτιομοτε.

Ωδὴ Ζ. **Δ**

Πλι δες ε. έραι αν εν κα μι νω κα τε πα τη σαν

την φίλο γα θε αρ σα λε ως δι και εις θρο ο εν το πιε
με τε ε δα λαν βο ων τει Eu λο γη τος ει Ku πτι ε

υν κτι α μα αρ τη μα των θ φω τα γω ω γγ σον συ
κκι κκι γγ μα α Παρ ήε νε γυ μα θε εν τι μαν γυ

Ο λγ. ψυ χη και ὅι α νοι α και καιρο ὅι α Σε
Βρι ψον : λε ω ου ωα τι Σου και ε πε σκε ψαι

με γε α λων γε πι σμα των αλλι ω της σης χρη στο τη
και βλα α θης και κιν ου νων και πει ρα σμων με λη τρω

η τος και α πει ρων Σου θαν μα των
ω σαι α με τρη τω Σου ε λε ει

Ωδὴ Η'.

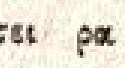
Δι α σπλαγχνα ε λε ους Σου Παρ θε νε μη

πα πι θης σε μην που του με νον με τα λω βι ω τι κων κυ

με των αλ λα δι θου μοι χει ρα βο η θει αι κα

τα πο νου με ε νε κα κω σε σι του βι ου

Πε πι στα σεις και θλιψεις και α ναγ και ευ

ρο σαν με α γην και σαν φο ραι του βι ου και πει ρα

σμοι με παν το θεν ε κυ κλω σαν αλ λα προ στη θι

μει και αν τι λα θου ου ου μου τη χρα ται α Σου σκε πηδι

Εν ταις ζα λας ε φευρον Σε λα με να εν ταις

Ωδη Θ. 5

Εἴς στοιχίοις οὐ τῷ οὐ παντὶ καὶ τῷ
γένει τε πλάκη τῷ πατρὶ οὐ τοῦ Θεοῦ οὐδὲ
τῷ οὐ θρόνῳ πάντας οὐ μάτι καὶ τῇ γῇ στοργῇ Σου γένει
νένει σὺ πάτερ τε καὶ πατέρα τοῦ Θεοῦ οὐδὲ

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

· το κε αγ γε λων και αν θρω πων τα ξι αρ χι ει με γα

— Κένταρ | —

λυ νου σιν

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

Προς τι να κα τα φυ υ γω αλ λην ε γην πουν προσόρει

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

μω λοι πουν και σω θη σο ματ πουν πο ρευ θω μη ποι αν δε

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

εφ ε ευ ρω κα τα φυ γην ποι αν θερ μην αν τι λη ψην ποι

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

αν εν ταις θηι ε ψε σι βη γ θον εις Σε μο γην ελ

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

πι ξω εις Σε μο γην και χω μαι και ε πι Σε θερ ρων κε

— Κένταρ | —

τε φυ γεν

μη

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

Ουκ ε στιν α πιθ μη γα σθαι θη να τον με γα

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

λει ει α τα σα θε ο νυκ φευ τε και τον βη θον τον ε

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

νε ξε ρε ευ γη τον ε ξει πειν τον υ περ νευν θαν μα

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

των Σεν των τε τε λε σμε ε νων θι γε καις τοις πο λω

— Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | — Κένταρ | —

Σε τι μω σι και πι στει προ σκυ νου σιν με ε λη θη θε

— Κένταρ | —

ευ λη χει τρι αν

μη

Διάκονον. — Ἐπ(6)ιψον. Είτε τὰ μεγάλυναρια σελ. 17 μέχοι τί-
λους· καὶ ἀπόλυτες.